

betragte vi som givet og behøve ikke at strides derom. Der er derimod andre Artikler, og jeg nævnte Exempler derpaa, hvor vi afgjort maa regne paa en betydelig Forøgelse af Forbruget, naar der sker en Toldnedsettelse, og til disse har Regjeringen ikke taget Hensyn. Derfor ser jeg slet ikke, hvorledes de 2,100,000 Kr. komme ud, der mangler ethvert Spor af Begrundelse her.

Der bliver tilbage de 1,400,000 Kr., som skulle repræsentere Udførselsgodtgjørelsen for Spiritus. Nu maa det erindres, at der jo foreslaas, som den ærede Minister udtrykkelig fremhævede, Ophævelse af Told for en Mængde Artikler, som vil andrage til sammen 3,800,000 Kr., og for andre Artikler foreslaas der Toldnedsettelse. For nu at holde mig til dem, for hvilke der foreslaas Toldophævelse, dem, der repræsenterer de 3,800,000 Kr., mener man saa ikke, at der af disse Artikler har fundet en Gjenudførelse Sted? Det er lutter indførte Gjenstande, og af dem er større eller mindre Kwanta sikkert gjenudførte. Ved disse Artiklers Gjenudførelse er der saa betalt Toldgodtgjørelse, men den er ikke taget med i Beregningen. Men med samme Høie, som man siger, at der maa blive en større Toldgodtgjørelse for Spiritus end hidtil, og at vi derfor maa regne med et større Beløb, disse omtalte 1,400,000 Kr., maa vi kunne sige, at nu slipper Staten for at betale Toldgodtgjørelse af disse sidstnævnte Artikler, og det maa vi regne op imod de 1,400,000 Kr. Nu veed jeg som sagt ikke, hvor Meget eller hvor Lidt der er betalt, da Tallene ikke foreligger, men at der er betalt en saadan Udførselsgodtgjørelse, og at den andrager et ikke ubetydeligt Beløb, veed enhver, og det maa under alle Omstændigheder tages med i Beregningen. Det gaar til en vis Grad op imod de 1,400,000 Kr., ja jeg tror egentlig ikke, at der bliver Noget tilbage af de 1,400,000 Kr. For de 2,100,000 Kr. er der ikke Spor af Begrundelse, og om de 1,400,000 Kr. tillader jeg mig at antage, at de, naar Tallene en Gang kommer til at foreligger for os, ville vise sig at være erstattede ved den Udførselsgodtgjørelse, som Staten paa den anden Side vil spare. Lad os da holde os til de 40,000 Kr., det kan man ret trygt gøre.

Det er som sagt ikke Toldloven, der foreligger til Behandling her, og jeg skal derfor ikke ved denne Leilighed udtale mig om det Omste, der blev fremsat fra den ærede Ministers Side om en forøget Beskyttelse for Industrien. Jeg skal kun tage et bestemt Forbehold derimod, og jeg tror at turde udtale, at det er Thingets Fleritals

og som Følge deraf ogsaa dette høie Things aldeles bestemte Mening, at Beskyttelsen for Storingen trænger ikke til nogen Forhøielse, men at den trænger til en alvorlig Nedsættelse. Jeg udtaler det, for at der aldeles ikke skal være nogen Tvivl om vort Standpunkt i saa Henseende.

Fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremkom en Anthyndning af, at man i det Hele taget skulde jøge at komme bort fra disse Forudberegninger; hvad enten de bleve anstillede paa den ene eller den anden Maade, lode de Meget tilbage at ønske, man skulde i det Sted gaa ud fra den faktiskste Nedgang, der viste sig de første 2 Aar, efter at Toldloven var udkommen, fixere den og saa erklære, at det skulde lægges til Grund for Kompensationen. Uden nu at ville gjentage, hvad jeg allerede har udtalt, at det fra min Side i alt Fald ikke kan være Hensigten at yde Kompensation for hele Beløbet, skal jeg kun dertil bemærke, at den Maade at udregne det paa bliver ikke sikkrere end nogen af de andre; thi det vil jo bero paa, om de første Aar, efter at en saadan Lov er udkommen, ere gode eller daarlige Aar for Befolkningen i det Hele taget. Hvis der kommer gode Aar, vil Toldindtægten blive meget høj, saa vil der næsten ingen Nedgang blive eller i alt Fald en meget forhindende, og saa bliver der intet Afdrag. Det staar Statskassen sig ikke ved. Hvis det bliver daarlige Aar, saaledes at Toldindtægterne gaa ned — jeg har set Exempel paa, at de et enkelt Aar ere gaaede ned med 1 a 2 Mill. Kr. — faae vi et meget stort Beløb at kompensere, og det staar Befolkningen sig ikke ved, hvorimod Statskassen saa tjener Mere, end den skulde. At lægge to fremtidige Aar, hvis Bestaendighed vi ikke kjende, til Grund, er lige saa usikkert som at lægge de fem foregaaende Aar til Grund, saaledes som vi hidtil have pleiet at gøre. Naar vi lægge de 5 foregaaende Aar til Grund, kunne vi ikke vide, hvor meget Opgangen eller Nedgangen i Indtægterne vil blive paa Grund af Forøgelsen eller Nedgangen af Forbruget, og naar vi lægge de to følgende Aar til Grund, kunne vi ikke vide, hvorledes Resultatet vil stille sig, det kan forandre sig efter Forhold, som vi ikke kunne forudsæ. Derfor underer det mig, at den meget ærede Finantsminister kan tiltræde dette Forslag. Maaste jeg kan udlede hans Tilbøielighed dertil af hans store Sver for at faae denne Lov paa Gled, da han, som jeg allerede har bemærket, lægger an paa at faa den frem for dens egen Skyld. Det er imidlertid Noget, jeg ikke kan tilraade. Jeg kan ikke se Andet, end at denne Lov er og bliver en Lov, som, om den end ikke har